

rent midlertidige Ændringer. Det er Hensigten, naar dette Forslag er vedtaget, at der i den kommende Sommer nedsættes et Udvalg eller en snæver Kommission af sagkyndige, som skal tage hele Spørgsmaalet op om større Bevillinger til ikke blot Husdyrforanstaltninger, men ogsaa andre Foranstaltninger af landøkonomisk Art, og der vil da ventelig i Løbet af et Par Aar kunne gennemføres Ændringer af mere varig Karakter, saaledes at hvad der her vedtages, kun skulde gælde for det kommende og for det næstkommende Finansaar. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Rasmus Nielsen: Ude i Befolkningen er det et almindeligt Ønske, at Statsbudgettet skal naa til Balance. Man har erfaret gennem Tiderne, at Laanevejen har ført os ud i store Vanskeligheder, og man har yderligere erfaret, at Skattepaalægene er saa tyngende haarde, at ad den Vej kan man ikke vandre videre. Ved det Forslag, som her foreligger, er der tænkt paa at gaa en anden Vej, nemlig at gennemføre Besparelser. Det er ikke noget stort Beløb set i Forhold til det Statsbudget, det her drejer sig om, men alligevel er der herigennem ogsaa fra Landbrugets Side vist en Vilje til at bringe Ofre for at naa frem til Balance. Dette Forslag tager jo Sigte paa at spare Staten for en Del Udgifter til forskellige landøkonomiske Formaal, og gennem dette har Landbruget altsaa vist sin Vilje til at være med i de almindelige Sparebestræbelser. Men Landbruget har ogsaa gennem Aarene hævdet Gang paa Gang, at det burde være saaledes, at det enkelte Erhverv og den enkelte Samfundsborger skulde klare sig selv uden Hjælp fra Staten. Det har været Landbrugets Opfattelse gennem Aarene, og naar man alligevel ved Lovforanstaltninger af 1902, 1912 og 1919 har vedtaget gennem Bevillinger at yde Støtte til Landbruget, kommer det af, at man har set paa det som samfundsøkonomiske Foranstaltninger, hvor man ikke har bragt Støtte til den enkelte, men til selve Erhvervet, fordi det har samfundsøkonomisk Betydning. Det er Aarsagen til, at Landbruget gennem Aarene har oppebaaret en Statsstøtte. Naar man nu vil give Afkald paa en Del af dette Statstilskud, er det i Betragtning af, at Staten i Øjeblikket er i Pengetrang. Den Vilje, her er vist, giver sig ikke de store Udslag, i Bortfald af Milliontilskud, men den virker dog saaledes, at man gaar ned med Tilskuddet paa Omraader, hvor det

mærkes mindst for Landbrugets Vedkommende.

Selve Lovforslaget gaar jo ud paa, at Tilskuddene nedbringes særlig til Dyrskuer, og i Kraft af dette er der stillet Forslag om, at disse Tilskud skal ydes ikke som hidtil med kalkulatoriske Beløb, men derimod saaledes, at der bliver fastlagt Maksimumsbeløb, som ikke maa overskrides. Disse Beløb fastlægges saaledes, at Tilskuddet til Landboforeningernes Dyrskuer ansættes til 130 000 Kr. imod 110 000 Kr. efter Landbrugsministerens Forslag, Tilskuddet til Fællesskuer til 60 000, Tilskuddet til Hesteavlforeninger til 80 000 og Tilskuddet til Kvægavlforeninger til 90 000 Kr. Det er disse Beløb, der bliver bevilget efter Forslaget, og man regner med i nogen Maade med disse nedsatte Beløb at kunne imødekomme den Trang, der er i Landbruget til ogsaa fra Staten at modtage en Støtte, der kan virke opmuntrende for Arbejdet. Jeg tror, det er rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister pegede paa, at Dyrskuerne har haft stor Betydning gennem Aarene, Betydning paa mere end een Vis, og naar det lille Landbrug er kommet noget bagefter, ikke har opnaaet de samme gode Resultater paa Husdyrbrugets Omraade som indenfor Plan-teavlsudviklingen, saa tror jeg, det noget har sin Grund i dette, at man ikke i samme Grad som det store Landbrug har kunnet drage Fordel af Dyrskuerne og de andre landøkonomiske Foranstaltninger. Jeg maa have Lov til at pege paa et enkelt Omraade som Kontrolforeningerne. Det har sine store Vanskeligheder for det mindre Landbrug at udnytte den Fordel og den store Værdi, som ligger i det Kontrolarbejde, der har været udført gennem disse Foreninger.

Det maa paaskønnes, synes jeg, at Staten, trods de Tilskud, man har givet til dette Erhverv, ikke har lagt nogen som helst Hindring i Vejen for det frie Arbejde — man har givet Landbruget Lejlighed til at administrere disse Midler, ladet det arbejde under frie Former —, men jeg vil samtidig understrege, at det har haft sin store Betydning for selve Landbrugets Udvikling, at man ogsaa i denne Henseende har kunnet opnaa Støtte fra Staten. Det har ført med sig et Overblik, som har haft sin store Værdi for Landbrugets Udvikling. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at dette Lovforslag hurtigst muligt føres gennem det høje Ting og ophøjes til Lov.

Jensen (Aale): Den højtærede Landbrugsminister sagde ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at det var en midlertidig For-